

F. t. l. om Den Internationale Straffedomstol

repræsentant i forsamlingen. Andre stater, der har undertegnet statuten eller slutakten, kan være observatører i forsamlingen. Forsamlingens opgaver omfatter bl.a. kontrol af domstolsorganerne, domstolens budget, beslutning om evt. ændring af antallet af dommere og spørgsmål om deltagerstaters eller tredjestaters manglende samarbejde med domstolen.

Der nedsættes et bureau, der skal være repræsentativt sammensat, særligt med hensyn til geografisk fordeling og repræsentation af de vigtigste retssystemer i verden. Forsamlingen kan oprette andre underordnede organer i nødvendigt omfang.

Hver deltagerstat tildeles én stemme. Forsamlingen skal dog bestræbe sig på, at beslutninger træffes ved konsensus. Skulle afstemning blive nødvendig, sondrer statuten mellem beslutninger om substansspørgsmål og beslutninger om procedurespørgsmål. Beslutninger om substansspørgsmål godkendes med 2/3 flertal af dem, der er til stede og afgiver stemme, hvorimod beslutninger om procedurespørgsmål træffes med simpelt flertal. Sanktioner i form af stemme fratagelse kan anvendes over for en deltagerstat, som ikke opfylder sine økonomiske forpligtelser over for domstolen.

Kapitel 12: Finansiering (artikel 113-118)

Domstolens etablering og virke kræver et solidt finansieringsgrundlag. Domstolens udgifter må forventes at indbefatte omfattende international efterforskning, domsforhandlinger med omfattende tolkning og oversættelse, dækning af rejseudgifter for vidner, sikkerhedsforanstaltninger for bygninger, ansatte og vidner samt lønninger til en række ansatte. Til sammenligning havde Jugoslavien-tribunalet i 1999 et budget på 100 mio. USD.

Artikel 113 fastslår, at finansielle spørgsmål reguleres i statuten og et finansregulativ, som vedtages af forsamlingen af deltagerstater. I henhold til artikel 114 skal udgifter, der påhviler domstolen og forsamlingen af deltagerstater, dækkes af domstolens midler. Artikel 115 og 116 angiver, at domstolens finansieringskilder er pålignede bidrag fra deltagerstater, midler fra FN og frivillige bidrag. I henhold til artikel 117 pålignes deltagerstaternes bidrag i overensstemmelse med en aftalt påligningsskala på grundlag af en justering af den skala, der anvendes for FNs ordinære budget. Artikel 118 foreskriver, at domstolens protokoller, regnskaber m.v. hvert år revideres af en uafhængig revisor.

Kapitel 13: Afsluttende bestemmelser (artikel 119-128)

Kapitel 13 indeholder statuttens afsluttende bestemmelser, herunder om bilæggelse af tvister.

Artikel 119 indeholder bestemmelser om tvistbilæggelse. Enhver tvist vedrørende domstolens judicielle funktioner skal afgøres af domstolen selv, hvorimod enhver anden tvist mellem to eller flere deltagerstater om fortolkningen eller anvendelsen af statuten som udgangspunkt overlades til forsamlingen af deltagerstater. Ved sådanne tvister lægges der op til en mæglingsperiode på tre måneder. Hvis tvisten ikke er løst efter udløbet af denne periode, henvises sagen til forsamlingen af deltagerstater. Forsamlingen af deltagerstater kan selv søge at bilægge tvisten eller anbefale andre metoder til dens bilæggelse.

Artikel 120 fastslår, at der ikke kan tages forbehold over for statuten, jf. dog artikel 124.

Artikel 121 omhandler ændringer til statuten. Enhver deltagerstat kan fremsætte ændringsforslag til statuten syv år efter dens ikrafttræden. Ændringsforslaget indgives til FNs generalsekretær, som rundsender det til alle deltagerstater. Tidligst tre måneder herefter skal forsamlingen af deltagerstater ved simpelt flertal beslutte, hvorvidt forslaget skal behandles. Beslutter forsamlingen at behandle ændringsforslaget, og kan der ikke opnås konsensus om dette, kræver en vedtagelse af en ændring til statuten 2/3 flertal af deltagerstaterne. En sådan ændring træder som udgangspunkt i kraft for alle deltagerstater et år efter, at disse har deponeret et ratifikations- eller godkendelsesinstrument hos FNs generalsekretær. Dog bliver ændringer af artiklerne 5-8, som omhandler forbrydelser under domstolens jurisdiktion, alene bindende for de medlemsstater, som ratificerer eller godkender ændringen. Såfremt en ændring er blevet godkendt af 7/8 af deltagerstaterne, kan en deltagerstat, der ikke har godkendt ændringen, træde tilbage fra statuten ved at give underretning herom senest et år efter ændringens ikrafttræden.

Artikel 122 angiver, at enhver deltagerstat til enhver tid kan fremsætte forslag om ændring af bestemmelser, der udelukkende er af institutionel karakter. Sådanne ændringer skal vedtages af forsamlingen af deltagerstater med 2/3 flertal, og skal træde i kraft for alle deltagerstater seks måneder efter vedtagelsen.

Artikel 123 omhandler revisionskonferencer. Syv år efter statuttens ikrafttræden skal FNs generalsekretær indkalde til en revisionskonference til behandling af ændringer i statuten, herunder ændringer til det katalog af forbrydelser, der er indeholdt i artikel 5. Efter den første automatiske revisionskonference kan en-